

Apeiron

Marin Mihalache

E limpede. Venise din văzduh
Ca furtuna și se așezase
Să se odihnească pe pământ
Ca o pasăre pe puntea unei corăbii.
În iezerii ochilor lui se scâldea lumina
Câteunui astru arzând în noapte.
Se rostogolise prin aer ca un vârtej
Și acum încet, încet se însenina.
Apă, aer, pământ, foc.
Apeiron se coborâse pe pământ
Fiindcă fără de el lumina era oarbă,
Nu se dezlipise de întuneric.
Pustiul însetase și oceanul
Se umpluse de sudoarea cerului
Și el ca un sol de sus trimis se pogorâse
Pe frânghii de vânt să dezlege izvoarele,
Să semene lumina nouă, limpede
Pe dealurile cu umbre trandafirii.

E limpede. Venise pe pământ
Ca o furtună și acum se însenina.

Copyright © 2017 Marin Mihalache